

Bluhme: Jeg er fuldstændig enig med den ærede sidste Taler, fuldstændig enig i, at Samfundet skal nok faa Bugt med Udskejelserne og Bøllerne, og jeg er ogsaa af samme Mening som det ærede Medlem, at det høje Standpunkt, hvorpaa vort Arbejderparti staar, vil hjælpe med dertil, og det udtalte jeg i Gaar. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det vilde være overordentlig behageligt for Samfundet, om vi kunde internere Bøllerne i Stedet for at give dem Prygl. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke er kommet med Forslag om at oprette Internater for dem. Det var 32 (Sabroe: Vi stillede Forslag om det i Fjor!) Jeg tror imidlertid, at Bøllerne ville foretrække at faa Prygl fremfor at blive internerede, og jeg synes, at det er nok saa barbarisk at indespærre dem, og da vi alle sammen betale Skat, bliver det ogsaa med Tiden dyrere. Jeg vil for Resten gerne gaa med til at internere dem, naar blot vi kunde faa dem alle ind i Internaterne. Jeg tror, at Udviklingen vil medføre, at Bøllerne og Bølleuvsenet ville forsvinde, men det er dem, der nu leve, som gerne ville beskyttes mod Bølleoverfaldene. Nu siger det ærede Medlem, at det er en medfødt Svaghed og ulykkelige Omstændigheder, der frembringe Bøller; nej, det tror jeg ikke paa. De indforskrives fra alle Klasser i Samfundet, der er baade fine og mindre fine Bøller, og for saa vidt det paastaas, at ingen kan gøre for, at de ere Bøller, at det ligger i deres Opdragelse eller Fødsel, vil jeg sige, at Landet er ikke større, end at vi paa en Maade ere i Familie med hinanden alle sammen, saa at vi alle sammen paa en Maade gaa med Bøllefrø i os. Men naar det er Tilfældet, vil jeg dog ogsaa forbeholde os, der have forstaaet at modsætte os Frøets Udvikling, Ret til at blive beskyttede mod dem, som ikke have villet det, thi de have samme Opdragelse, som den øvrige Del af Befolkningen har, de vide lige saa godt som vi andre, at man ikke har Lov til at gøre den Slags Ting, at det ikke er Samfundet, som vil mishandle dem, men at det er Bøllerne, som danne et lille Samfund, der vil mishandle den øvrige Del af Befolkningen. Det er det, hvorimod vi ville tage vore Forholdsregler. Om denne Lov vil hjælpe dertil, vil Tiden vise; men for 6 Aar kunne Bøllerne vel nok overkomme at lægge Baand paa sig selv. Jeg vil indrømme, at det paa en Maade vil kunne blive uretfærdigt mod Bøllerne; thi hvis Bøllerne ere ærgerlige over, at denne Lov vedtages, saa have

de to Veje at gaa. Hvis de ville have den ophævet, saa skulle de overfalde os endnu mere, og saa sige vi om 6 Aar: Nej, den har ikke hjulpet, lad os lige saa gerne op hæve den! Men gaa de den anden Vej og sige: Nej, vi ville ikke have Prygl, saa lade vi være! Saa gøre vi dem Uret, saa kunne de ikke begynde igen efter 6 Aars Forløb; for saa siger man, at Loven har hjulpet, og saa beholde vi den. Men ud over det kan jeg ikke finde nogen Uret, man begaar overfor Bøllerne. De have fuldstændig Frihed til at lade være med Overfald; de vide saa godt, hvad de gøre, at de bryde alt, hvad der er ærligt og godt, naar de f. Eks. slaa Politibetjentene ned paa Københavns Gader, fordi de ere pligtige til at føre Tilsyn med og hindre deres Ufærd.

Der er ingen Ting, der besværer min Samvittighed, naar jeg gaar med til at vedtage denne Lov, hverken overfor Bøllerne eller overfor Juristerne. Det bliver rigtignok sagt fra alle Sider, at det er en Nedværdigelse for det danske Samfund, at vi ville vedtage en saadan foreløbig Prøvelov, og bl. a. er der blevet sagt til mig, at det var mærkværdigt, at jeg vilde slutte mig til Lovforslaget; jeg var jo dog hverken Pædagog eller Kriminalist. Nej, jeg har ikke fjerneste Begreb om de to Ting ud over, hvad en Borger i Samfundet i sin Almindelighed kan tilegne sig. Men naar jeg skal søge Sagkundskaben, hvor skal jeg saa henvende mig? Hos de Herre, der sidde her og deklamere mod denne Lov, eller hos de mange praktiske Jurister omkring i Landet, som slutte sig til Loven? Er det Universitetsprofessorerne, jeg skal følge, eller er det de praktiske Jurister, man skal følge? Der er lige saa mange for som mod, saa der kommer jeg til kort ved at følge en af Lejrene. Med Hensyn til det pædagogiske har jeg endnu mindre Begreb ud over det, som den almindelige Borger har, men jeg tror rigtignok, jeg har Ret, naar jeg siger, at Prygl kunne ikke forbedre Bøllerne. Det er heller ikke Meningen, naar vi sige, at vi ville prygle dem, at det er for at gøre dem bedre; thi det tror jeg ikke paa. Men der er en Samfundsfølelse i Bøllsamfundet; der er en Belønning, som bestaar i en høj Grad af Agtelse hos andre Bøller, jo mere bølleagtige Bøllerne kunne være — saaledes er det i alle Samfund, saaledes ogsaa hos Bøllerne. De anse det for en Hæder mellem sig selv at blive fremhævede som dygtige Overfaldsmænd, som dygtige Bøller. Naar det er Tilfældet, og man alt-